

1897, »Nové nauky o nexum«, Sborník v. pr. a st. 1905, »Agrární právo římské republiky« 1908, »K historii římských kondikcí«, Sborník 1911—12, »Kritické poznámky k nauce o evikci při římském trhu« Sborník 1922, »Leges agrariae« Pauly—Wissowa Real. Enz. s. h. v. 1924), jednak jemnými otázkami dogmatickými (tak v obou samostatně vyšlých monografiích již uvedených a zvl. v knize »Praelegat dle práva římského« 1903), avšak vedle toho i otázkami papyrologickými (»Papyri znějící majiteli a na řad«, Sborník 1904, »Knihy pozemkové v římském Aegyptě«, Sborník 1913, »Exekuční listiny dle práva papyru« 1915) a otázkami zajímavými nové badání interpolační (rektorská přednáška »Kontrakty nepojmenované« 1926) — spojil své nejlepší vlastnosti se zkušenostmi a vzácnou dovedností Vančury učitele a vytvořil tak dílo, po němž s prospěchem budou sahati ještě mnohé příští generace československých právníků rozmnožující tak neustále řady jeho vděčných žáků.

Blahopřejeme prof. Vančurovi upřímně k jeho jubileu i dosavadnímu životnímu dílu a přejeme mu — vzpomínajíc zároveň jeho neúnavné činnosti v sociálních institucích vysokoškolského studentstva, aby v pevném zdraví a spokojenosti užíval po dlouhá léta klidu, jemaž jistě těžko dával přednost před milovanou činností vysokoškolského učitele.

M. B.

Úmrtí. 29. ledna t. r. skonal v Praze místopředseda senátu, advokát Dr. Jaroslav Brabec (nar. v Praze-Karlíně 1869). Vedle jeho politické práce sluší vzpomenouti jeho snah a pozornosti, kterou věnoval menšinovým problémům jako československý zástupce v Unii lig pro společnost národů. — Téhož dne v Praze skonal profesor lékařské fakulty university Karlovy MUDr. Josef Reinsberg. Vzpomínáme ho jako nestora českých soudních lékařů, který nám přiblížil tuto pro právníky důležitou disciplinu nejen dlouholetou svojí činností učitelskou, nýbrž zvláště dílem o soudním lékařství. Prof. Reinsberg byl znám mezi staršími právníky i jako pečlivý přítel studentů. Dožil se 86 let.

Ča.

Deset let inkorporace Hlučínska. Na 4. únor t. r. připadlo desáté výročí připojení hlučínského kraje k našemu státu, inkorporovaného k Československé republice v důsledku čl. 83 mírové smlouvy versailleské z 28. června 1919 a dle zákona z 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., provedeného nařízením vlády z 11. března 1920, č. 152 Sb. z. a n. Teprve dnem 1. května 1920, kdy toto nařízení nabylo účinnosti, rozšířena na nabyté území platnost zákonů a nařízení, vztahujících se na obvod zemí historických. Obyvatelé tamější stali se našimi státními občany s domovským právem tam, kde měli řádné bydliště v době účinnosti zákona z r. 1920/76. — Jakkoli z území, přináležících kdysi ke koruně České, bylo nám vráceno mizivě málo, nutno přijmout s radostí, že byla to právě část, jež jediná uchovala si český ráz přes úsilovné germanisační snahy, soustavně prováděné od neblahého roku 1742, tedy plných 178 let.

Karásek.

Z celého světa právníckého. Přípravná technická konference pro otázky pracovních podmínek v uhelných dolech se konala 6.—18. ledna v Ženevě. Doporučila, aby na program letošní mezinárodní konference práce byla dána diskuse o koncenci o pracovní době v dolech, dále otázky minimálního stáří dělníků a pensijního pojištění. Ve většině otázek však nebylo docíleno dohody a mezin. úřad práce bude teprve muset hledat cesty k jich řešení. (—kg.) — V Německu byl zákonem ze dne 28. ledna t. r. zaveden zápalkový monopol. — Ve vatikánském státu vynesl 29. ledna poprvé soud rozsudek jménem papeže po vzývání sv. Trojice. Souzeno bylo podle italského trestního zákoníku. — Koncem ledna zasedal mezinárodní kongres advokátů v Paříži. — Akc. společnost Siemens—Halske a Deutsche Diskontogesellschaft sjednala

s americkou firmou Dillon, Read & Co. zápůjčku na 1000 let. — V Rumunsku byla podána osnova nového tiskového zákona. Urážka členů vlády se trestá žalářem do 6 let. — V Holandsku byla založena Mezinárodní společnost Hegelova pro pěstování jeho filosofie. — V Anglii zrušila dolní sněmovna trestní ustanovení o rouhání se Bohu. — U pařížského soudu byl zahájen spor o to, zdali ten, kdož byl uražen rozhlasem, může žádati o opravu touže cestou. — Královská erbovní komise v Anglii udělila novinám The Times znak a povýšila je takto do stavu šlechtického. — Holandsko jmenovalo první dva domorodce do státní rady svých kolonií. — Řecký stát slavil 3. února t. r. své sté výročí. — Ve Washingtonu zasedala 5. konference k zjištění příčin a potírání války. — Sjezd německých právníků z ČSR. koná se letos o velikonočních v Opavě. — Hospodářský výbor německého říšského sněmu se usnesl na zákoně, omezujícím čepování lihovin v ranních hodinách nebo v dny sváteční. — V SSSR. bylo nařízeno povinné členství lidových obhájců (advokátů) v odborových svazech. Strany se nesmějí obracet na jednotlivce, nýbrž na jejich svazy. — V SSSR. byly zrušeny veškeré bursy, dosud trpěné. — Do naší státní služby byly přijaty první 4 ženy jako soudcovské čekatelky. — Anglie zrušila 24 káznice. KČ.

Ze Sbírky zákonů a nařízení. (Částky 1—6, roč. 1930). Čís. 1.—4. nového ročníku obsahují minist. vyhlášky o paušalování daně z obratu u střeliva a jeho součástek, u smaltovaného nádobí, škrobů a uhlí. — Pod čís. 5. uveřejněna vyhláška min. zahraničí o přístupu čsl. republiky k I. úmluvě II. Haagské konference r. 1907 o smírném vyřizování mezinárodních sporů. — Doplňkový protokol k obchodní úmluvě s Itálií č. 211/1928 nabyt platnosti dle vyhlášky č. 6. — Vládním nařízením č. 7 pozměněn celní sazebník. — Visová povinnost s Lotyšským zrušena vyhláškou č. 8. — Dohoda o některých tarifikačních otázkách s Německem uvedena v platnost vyhláškou č. 9. — Vládní vyhláškou č. 10. uvedena v prozatímní platnost dodatečná dohoda k obchodní úmluvě s Francií. — Nejvyšší míra učební povinnosti ředitelů a profesorů na zemědělských školách byla podle § 86 plat. zák. (č. 103/1926) určena vládním nařízením čís. 11. na 13—35 týdenních hodin podle doby ročního vyučování. — Sčítání zemědělských a živnostenských závodů bude podle vyhlášky čís. 12. provedeno k 27. květnu t. r. — Změny úředních názvů míst povoleny vyhláškou min. vnitra č. 13. Tisková chyba v této vyhlášce opravena vyhláškou téhož ministerstva č. 17. — Konsulární úmluva s Jugoslavií vyhlášena pod čís. 14. — Opatření Stálého výboru, publikovaná pod čís. 155—159, 161, 162, 166 a 175 roč. 1929 Sb. zák. a n. byla ve lhůtě § 54 (15) úst. listiny Národním shromážděním schválena, což oznámeno vyhláškou předsedy vlády čís. 15. — Ustanovení o výrobě lihu v konsumních lihovarech doplněna vyhláškou čís. 17. —kg.

Kardinál Pacelli. Dne 10. února t. r. převzal po kardinálu Pietru Gasparrim úřad státního tajemníka vatikánského kardinál Eugenio Pacelli, vyřikající odborník práva kanonického. R. 1914 byl jmenován papežem Piem X. tajemníkem kongregace, v kterémžto úřadě byl potvrzen i nástupcem Benediktem XV. Vynikl jako spolupracovník kardinála Gasparriho při kodifikaci kanonického práva, ukončené v roce 1917. Od tohoto roku zastával funkci apoštolského nuncia v Mnichově, odkud v neklidné době popřevratové povolán na čas do Švýcar, ale brzy se opět vrátil a zahájil se Svatou Stolicí jednání o bavorský konkordát, jenž podepsán v březnu 1919. Důležité postavení zaujímal kardinál Pacelli při úpravě církevně-politických otázek, týkajících se poměru německé říše k Vatikánu v r. 1920, jakožto apoštolský nuncius v Berlíně; ukázkou Pacelliho diplomatického talentu jest konkordát s protestantským Pruskem z r. 1929, jehož sjednání bylo v církevních i politických kruzích pokládáno za věc takřka ab-